

حقایق درباره یک ساختمان یک ایستگاه

■ سال ۱۲۸۳: با آغاز مطالعات خط ۳ و ۴ مترو مشخص شد که یکی از مکان‌هایی که می‌تواند برای ایستگاه مترو مورد استفاده قرار گیرد، ضلع جنوب شرقی پارک دانشجو است.اما با توجه به حجم درختانی که در این بخش قرارداشت محوطه مقابل تئاتر شهر برای احداث ایستگاه مترو بررسی شد. این مطالعات با توجه به اهمیت ساختمان و اعتراض‌هایی که توسط هنرمندان صورت گرفت، متوقف شد. هیات‌ریسه خانه‌تئاتر و مدیرعامل مترو تهران در جلسه‌ای توافق کردند که مسیر ساختوساز مترو از حدود ساختمان تئاتر شهر به چند متر آن طرف‌تر تغییر مسیر بدهد.

۱۳۸۴: مجموعه تئاتر شهر با نزدیک ۳۵ سال سابقه سازه‌ای و اهمیت ساختمان از سوی کارشناسان سازمان میراث فرهنگی در فهرست آثار تاریخی ثبت شد. ۱۳۸۶/۹/۹: برخلاف توافقی‌های انجام شده با مسوولان قطار شهری کارگاه ساختوساز ایستگاه خط ۳ و ۴ مترو تهران درست مقابل تئاتر شهر در فضایی که به تئاترهای میدانی اختصاص داشت رانندازی شد. این کارگاه نیمه‌شب راه‌اندازی و بخشی از سنگفرش قدیمی و تاریخی این فضا گودبرداری شد. این اتفاق زمانی افتاد که هنوز مجموعه تئاتر شهر که برای بازسازی تعطیل شده بود بازگشایی نشده بود و کار بازسازی به‌کندی پیش می‌رفت. این گودبرداری بدون هماهنگی با مسوولان تئاتر شهر و مرکز هنرهای نمایشی و معاونت هنری به‌عنوان بهره‌بردار اصلی انجام داشت و حاکی از این بود که مسوولان مترو برخلاف قول‌های شفاهی و کتبی برای منحرف کردن چندمتری مسیر خطوط ۳ و ۴ مترو در چند سال گذشته طرح خود را در زیرسازه اصلی تئاتر شهر و پارک‌دانشجو پیگیری می‌کردند. این گودبرداری با واکنش مسوولان

وقت، معاونت هنری و مرکز هنرهای نمایشی و تئاتر شهر رویه‌رو شد. اما گودبرداری مقابل تئاتر شهر متوقف نشد. ۱۳۸۶/۹/۱۱: به دنبال فراخوان خانه تئاتر هنرمندان تئاتر کشور با تشکیل تجمع گسترده‌ای در مقابل تئاتر شهر خواستار توقف ساختوساز مترو شدند. در این تجمع که یکی از بزرگ‌ترین گروه‌های تئاتری کشور بود هنرمندان خواستار برچیده شدن کارگاه ساختمانی شدند. به دنبال این تجمع مسوولان مترو خواستار برگزاری جلسه‌ای با اهالی تئاتر شدند.

۱۳۸۶/۹/۱۲: مدیرعامل مترو تهران در نشست مشترک با نمایندگان هنرمندان، مدیران خانه‌تئاتر و مسوولان تئاتر با اشاره به لزوم روزه‌ای ۳ و ۴ مترو تهران کرد که ترک محوطه تئاتر شهر ممکن نیست: «پاندازی ایستگاه مترو چهارراه ولیعصر (عج) نیازمند هشت‌ماه زمان است و ما ناچاریم در این ماه‌ها از این فضا استفاده کنیم». محسن هاشمی در این جلسه به هنرمندان گفت: «اما اگر شما خروجی مترو را نمی‌خواهید، می‌توانیم آنها را مسدود کنیم و این زمین را همچون قبل به شما تحویل دهیم!» و سابقه طراحی این ایستگاه را به ۳۰سال پیش از این دانست و گفت: «این سوءفاهم است که تصور کنید زیر تئاتر شهر مترو می‌سازیم، بلکه این فرصتی است برای هنرمندان تئاتر تا دسترسی ساده‌تری به تئاتر شهر داشته باشند. ضمن اینکه ساختوساز مترو شده و تنها باید خروجی‌های آن ساخته می‌شد و این عقم‌ماندگی است که این خواست وجود نداشته باشد که تئاتر شهر ورودی مترو داشته باشد!» البته‌هاشمی قول داد که ورودی مترو تئاتر شهر به گونه‌ای طراحی شده‌است که از بیرون دیده نمی‌شود و منظر بصری تئاتر شهر را تخریب نمی‌کند: «این ایستگاه به نام تئاتر شهر و با المان‌های

مخصوص تئاتر طراحی می‌شود و ما سعی می‌کنیم در فضاهای داخلی آن محل‌هایی را برای اجرای تئاتر تعبیه کنیم تا مشکل کمبود سالن در تئاتر شهر کم‌تر شود.

ادامه داستان

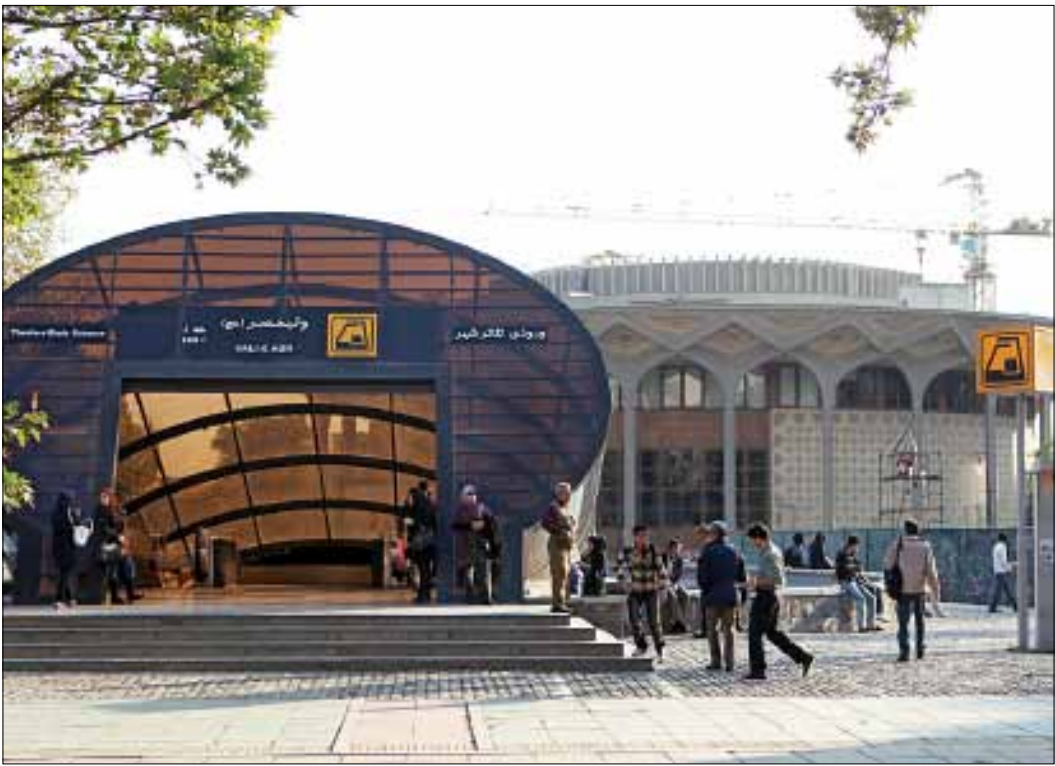
ادامه این داستان و قول‌هایی که در این سال به تئاتری‌ها داده شد در مقابل چشمان همه ما هست. تئاتر شهر بهمین ۸۶ به پنج سالان افتتاح شد. اما مترو که قرار بود هشت‌ماهه بساطش را از میدان مقابل تئاتر شهر جمع کند تا دوسال آینده همچنان در حصار دیوارهای آهنی باقی‌ماند. در سال ۸۸ که ورودی مترو تئاتر شهر افتتاح شد، معلوم شد که ورودی که مدیرعامل مترو قولش را داده بود سازه‌ای شیشه‌ای و بی‌قواره است که منظر بصری مقابل تئاتر شهر را از بین برده است. ایستگاه به نام تئاتر شهر نام‌گذاری نشد و از فضاهایی که شهرداری و مترو برای اجرای تئاتر قولش را داده بودند، خبری نبود. حالا برخلاف همه توقا‌ف‌ها مسوولان مترو پایتخت قصد دارند هواکش ایستگاه چهارراه ولیعصر که محل تالقی دو خط اصلی ۳ و ۴ مترو تهران است را چند قدم آن طرف‌تر از ورودی مترو – جایی که منظر بصری این ورودی را بر هم زنند- برپا کنند. در بخش جنوبی تئاتر شهر ساختوساز همچنان ادامه دارد و به نظر می‌رسد آن بخش هم هیچ‌همی برای استوفه تئاتر ندارد. به نظر می‌رسد، داستان مشکلات تئاتر شهر ادامه داشته‌باشد.

تئاتر

سید صادق موسوی مدیر تئاتر شهر:

باید از شهرداری برای استفاده از حریم تئاتر شهر مجوز بگیریم

فرزانه ابراهیم‌زاده

هفته قبل که به بهانه مصاحبه به دفتر سید صادق موسوی مدیر تئاتر شهر رفتم، تا از حاشیه‌ها و مشکلات استوانه تئاتر کشور در چهارراه ولیعصر بگویم. هنوز این هواکش جدید خط ۴ و ۳ مترو تهران از زیرزمین سر در نیاورده بود. یعنی ما بی‌خبر از آنچه چند متر آن طرف‌تر زیر پای ما رخ می‌داد در مورد وضعیت تئاتر شهر، چند اجرایی شدن و اجرا در فضاهای غیر تئاتری صحبت کردیم و به همین دلیل، بیشترین صحبت‌ها در مورد این بود که وضعیت کنونی سازه تئاتر شهر اتفاقاتی بود که در جریان چند ماهی که از مدیریتش در تئاتر شهر رخ داده بود صحبت کرد و از عملکردش دفاع کرد. سید صادق موسوی قبل از مدیریت تئاتر شهر چهره ناشناسی برای اهالی تئاتری‌ها نبود. او قبل از تئاتر شهر مدیریت تالار هنر را بر عهده داشت و یک سالی هم به عنوان مدیر تالار وحدت منصوب شده بود و از مدیریت تالار وحدت راهی دفتر مدیر استوانه تئاتر در چهارراه ولیعصر شد. موسوی معتقد است این مدیران تئاتر شهر هستند که می‌توانند با برنامه‌ریزی صحیح اداره حاشیه تئاتر شهر را بر عهده بگیرند. اما هنوز چند روزی از این صحبت‌ها نگذشته بود که مشخص شد آن محدوده‌ای که باحصاری فلزی توسط مترو پوشیده شده قرار است به سازه هواکش فضایی اختصاص یابد که ۷۰ متر زیر زمین است. این اتفاق و حاشیه‌های آن باعث شد بار دیگر با موسوی تماس گرفتیم و از مترو و تئاتر شهر پرسیدیم.

مثلا در ایرانشهر اجرا داشته باشند، هنوز نوبت اجرا را در تئاتر شهر می‌دانند. این فشار باعث شد تا حساسیت‌ها روی این مجموعه بیشتر شود و توقع‌ها هم از مدیریت تئاتر شهر بالاتر برود. درست است که شما مدیر بی‌تجربه‌ای در حوزه مدیریت سالن نبودید و از تالار هنر تا تالار وحدت را مدیریت کردید، اما به نظر من تئاتر شهر موضوع جداگانه‌ای داشته است.

بله تئاتر شهر پیچیدگی‌های خودش را دارد. فکر می‌کنم با آرایه گزارش‌ری بتوانم بگویم که توانستم از پس این ساختمان پیچیده بر بیایم یا نه. این اطلاعات را در هیات‌مدیره خانه تئاتر هم به سمع و نظر مدیریت خانه تئاتر رساندم. تئاتر شهر در مدت شش ماهی که به ریاست آن رسیدم شاهد چند اتفاق مهم بود. من مدعی‌ام بهترین گروه عملیاتی شورای انتخاب آثار را در تئاتر شهر دور هم جمع کردم. اولا تکثر و چندصدایی در این شورا وجود دارد. از همه مهم‌تر اینکه هر هفته و هر جلسه چندین ساعت جلسه دارند و همه مصوباتی را که اجرایی شده است این شورا تصویب کرده است. اتفاق بعدی شکسته شدن دو رکورد تاریخی در تئاتر شهر است. یکی رکورد تماشاگر در دو سالن چارسو و کارگاه نمایش هم به لحاظ فروش و هم به لحاظ تعداد تماشاگر در طول تاریخ تئاتر شهر.

■ **من با این مشکل دارم. اینکه می‌گویند رکورد شکسته شده یعنی شما بالاتر از ظرفیت این سالن‌ها تماشاگر به داخل این دو سالن فرستادید؟ ظرفیت این دو سالن مشخص است و شما که نمی‌توانید تعداد صندلی‌ها را اضافه کنید یا حجم سالن را بیشتر کنید؟**
سالن چهارسو نزدیک ۱۲۰ نفر ظرفیت دارد. آقای محمد یعقوبی ظرف ۳۷ روز بیش از ۱۰ هزار تماشاگر داشت. علتش این بود که نمایش موفقی بود و هر روز این گروه دوتاسی کارشان را اجرا کردند. البته تمام ظرفیت

■ چند روز گذشته شاهد بودیم که در بخشی از محوطه مقابل تئاتر شهر ساختوسازهایی انجام می‌شود. کارشناسان فنی تئاتر شهر را به محوطه اعزام کردیم و مشخص شد که این خروجی‌های چندین خط مترو است که قرار است در کنار یک بخش اداری ساخته شود. مراتب را به شهرداری منطقه اعلام کردیم و مشخص شد شهرداری در جریان قرار گرفته است. با وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی مکاتبات لازم انجام شد و ایشان خودشان از نزدیک محوطه را بازدید کردند و قرار شد در هیات دولت مراتب را به آقای قالیباف، شهردار تهران و مسوولان مترو برسانند و درخواست عاجل ما را برای توقف هرچه سریع‌تر این ساختوساز پیگیری کنند. درخواست از سوی سازمان میراث فرهنگی هم مطرح شده؛ به این دلیل که ساختمان تئاتر شهر جزو بناهای ثبت شده است و باید حریم درجه اول آن رعایت شود. در تئاتر شهر ندارند معتمدن که بیکار بودند. حتی اگر

مدیرعامل مترو:

نیازی به کسب مجوز نداریم

■ در حالی که مسوولان دولتی تئاتر گمان می‌کنند که می‌توانند از طریق رسمی و شهرداری تهران ساختوساز هواکش ایستگاه چهارراه ولیعصر را متوقف کنند؛ مدیرعامل کنونی فسلنی در گفت‌وگو با خبرگزاری ایلنا ضمن تاکید بر اینکه این هواکش حتما در این مکان ساخته می‌شود و نیازی به کسب مجوز از هیچ‌کس نیست، گفت: «از آنجا که مترو متعلق به هیچ‌کس نیست، نیازی هم نیست که مراحل قانونی برای فعالیت عمرانی در اطراف آن طی شود.» شنبه گذشته کارکنان تئاتر شهر و کسانی که از مقابل تئاتر شهر می‌گذشتند متوجه شدند که یکی از فنس‌های فلزی که توسط سازندگان ایستگاه مترو تئاتر شهر از سال ۸۶ باقی‌مانده برپیده شده است و درست در میانه آن بین دو درخت کپنسلان این محوطه حفرای مشخص است. حفرای که به‌سرعت مشخص شد قرار است به محل برپایی هواکش این ایستگاه تبدیل شود. هواکشی که قرار است هو را از عمق بسیار زیادی به بیرون تخلیه کند. این هواکش در حالی اینجا سر در آورد که در توافقی‌هایی که در سال ۸۶ میان مسوولان مترو تهران و خانه‌تئاتر با نظارت شورای شهر امضا شد، قرار بود به‌جز خروجی مترو که به صورت زیرزمینی طراحی می‌شود هیچ سازه‌ای دیگر از مترو در این محوطه نباشد. از سوی دیگر، مسوولان قطار شهری تهران در خیابان برادران مظفر زمینی را به کارگاه ساخت مترو اختصاص داده‌اند که فضای مناسب‌تری برای برپایی این تهویه دارد. همچنین دو فضای دیگر در شمال چهارراه ولیعصر و کارگاه مترو اختصاص پیدا کرده است که هر دو به فاصله کمی می‌توانند مشکل تهویه این ایستگاه را رفع کنند. به دنبال انتشار اخبار این اقدام مترو مسوولان تئاتری واکنش نشان دادند. شامگاه روزشنبه به دعوت معاونت هنری سیدمحمد حسینی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که برای شرکت در برنامه‌های شبهای عزاداری محرم به تئاتر شهر آمده بود از این فضا بازدید کرد. حمید شاه‌آبادی – معاون هنری – موضوع ساخت این سازه را در جمع خبرنگاران به اطلاع وزیر ارشاد رساند و وزیر هم در این زمینه پاسخ داد؛ با توجه به اینکه عملیات ساختوساز ظاهری، شنبه – ۱۲ آذر – انجام گرفته، هنوز اطلاع دقیقی نسلرام از طور برنامه‌های شبهای محرم نخواهم بود و مطمئن باشید درباره این موضوع با شهردار تهران صحبت خواهم کرد. اما جای هیچ نگرانی نیست و این مشکل به زودی حل خواهد شد» اما وعده وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با توجه به همزمان شدن با ایام سوگواری و تعطیلی چندروزه هفته گذشته به این هفته افتاد و ساختوساز مترو تعطیل نشد. نکته اینجا بود که در بررسی‌ها مشخص شد که شهرداری منطقه ۱۱ کاملاً در جریان این ساختوساز بوده است و مجوزهای لازم را صادر کرده است. اما به دنبال انتشار این صحبت‌ها، مدیرعامل مترو تهران در گفت‌وگو با خبرگزاری ایلنا با اعلام اینکه «مجموعه تئاتر شهر متعلق به کسی نیست»، بیان کرد: مترو برای ساختوساز احتیاج به اجازه ندارد. محدادهای قلی‌ها با بیان اینکه مدیران ارشاد از سه‌سال پیش می‌دانسته‌اند که عملیات عمرانی دیگری جز ساخت ورودی مترو در محوطه تئاتر شهر باید صورت بگیرد، ابراز شگفتی کرد و گفت: مراحل قانونی برای ساخت این سازه صورت گرفته‌است. از این رو مشخص نیست که مدیران ارشاد به چه چیز اعتراض دارند؟ در هر صورتی که در کشور می‌خواهد انجام شود، به‌صورت آنی و یک دفعه‌ای صورت نمی‌گیرد. بلکه هر کار؛ مراتبی دارد و از قبل، محدوده آن مشخص می‌شود، بعد محصور می‌شود و در اطراف آن تابلو نصب می‌شود.» قلی‌ها در حالی این صحبت‌ها را مطرح کرد که ظاهراً از توافق‌نامه‌ای که در تاریخ ۸۶/۹/۱۱ میان مدیرعامل مترو و مسوولان وقت تئاتری و هیات‌مدیره خانه‌تئاتر و نماینده سازمان میراث فرهنگی با نظارت رییس کمیسیون فرهنگی شورای شهر تهران امضا شد، خبر نداشت. در این توافق‌نامه آمده است: ۱- خروجی جنوب شرقی ایستگاه به سمت پارک‌دانشجو منتقل شود. ۲- با توجه به اینکه بنای تئاتر شهر ثبت‌شده ملی است مسیر شمالی – جنوبی و شرقی – غربی به گونه‌ای طراحی شود که بنا صدمه‌ای نرند و در صورت ضرورت استحکام بخشی لازم صورت گیرد. اما مدیرعامل کنونی مترو تهران ضمن انکار این توافق‌نامه گفت: «محدوده تئاتر شهر مالکیت خصوصی ندارد و متعلق به کسی نیست. مجموعه تئاتر شهر؛ ملک عمومی است و متعلق به شهرداری است و ما برآی این هواکش نصب برآی قبل پابه‌های آن را در محصور کرده و از طریق نصب تابلو از فعالیت عمرانی در این محوطه خبر داده بودیم. حال امروز مسوولان تئاتری و هنری کشور نمی‌توانند ادعا کنند که از فعالیت عمرانی بی‌خبر بوده‌اند. مجموعه تئاتر شهر از مدتی پیش محصور و تابلو در محدوده آن نصب شده بود. در پایان این روند؛ کار عمرانی آن از چند روز پیش شروع شد.» اما محمد دشتی، سرپرست مرکز هنرهای نمایشی ادعای مسوولان مترو درباره بودن ملل آنها از این اقسام را که گویا با نصب تابلو در این فضا صورت گرفته است، رد کرده و گفت: اولین بار است که می‌شوم مسوولی با نصب تابلو؛ اقدام به اطلاع‌رسانی می‌کند. نصب تابلو برای اطلاعات عمومی به مردم است نه مدیران، تاکنون در سیستم اداری با چنین عملی بی‌برخورد نکرده بودیم. مجموعه تئاتر شهر؛ مدیر و مسوول دارد که مدیران دیگر نهادهای می‌توانند با آنها مکاتبه کنند. ما هم تاکنون هیچ مکاتبه‌ای را از مدیرعامل شرکت مترو دریافت نکرده‌ایم. سرپرست اداره کل هنرهای نمایشی با اشاره به اینکه احداث هواکش مترو اگر دارای ارتفاع زیادی باشد، فاجعه است، گفت: اگر هواکشی که قرار است، از نزدیک در ورودی تئاتر شهر احداث شود، ارتفاع زیادی داشته باشد، حریم منظری تئاتر شهر را بر هم می‌زند و من نمی‌دانم که مسوولان مترو چه نگاهی به مجموعه تئاتر شهر داشته و دارند.

■ **پس به نظر شما، هیچ راهی برای مقابله با برون‌رفت از این مشکلاتی که در اطراف تئاتر شهر است، وجود ندارد مگر با برنامه‌ریزی خود تئاتری‌ها؟**

بله. این بهترین راه است که ما خودمان فضا را زودتر از نهادهای دیگر برنامه‌ریزی کنیم. ■ **در گذشته هم مدیران قبل از شما خیلی تلاش کردند که این اتفاق بیفتد. اما انگار اراده‌ای دیگر در جریان بود که این اتفاق نیفتد.**

■ **من این گونه فکر نمی‌کنم الان در دو ماه محرم و صفر که ما برنامه شب‌های واقعه را داریم عملاً فرصتی نیست که برنامه دیگری در اینجا بر گزار شود.**

■ **سیدصادق موسوی مدیر تئاتر شهر:**

■ **حدود شهر بورماه، سالان اصلی برای بازسازی تعطیل شد. اما بعد از بازگشایی خیلی از کارگردانانی که در تئاتر شهر کار کردند معتقد بودند اتفاق خاصی نیفتاده است. درست سه‌سال پیش تئاتر شهر با هزینه‌ای بالای سه، چهار میلیارد تعطیل شد و نزدیک به ۹ ماه عملاً جریان تئاتر را از حرکت انداخت تا تعمیرات کاملی در داخل آن انجام شود. یکی از بخش‌هایی که با بیشترین هزینه و بیشترین زمان وقت برد، سالن اصلی بود. خیلی نمی‌خواهم نقل تاریخ کنم همه سابقه اخبارش هست. اما در همان زمان گفتند که هم سس را تغییر دادند و هم کف سالن را بازسازی کردند و باقی فضا یا این تعمیر دوباره برای چه بود؟**

اتفاق خاصی که افتاد این بود که آکوستیک صحنه درست شد. بعد از تعمیرات چندسال پیش آکوستیک سالن بهمم خورده بود. ■ **همین که صدای پای تماشاگران داخل صحنه می‌رفت؟**
بله. تمام دیوار یک‌صحنه اصلاح شده و تراشیده شده، سیستم برق صحنه تعمیر شده و کامل آکوستیک شده است. می‌خواستم کف صحنه را عوض کنیم که فرآیند زمان‌بری بود که به اجرا لمطه می‌زد. به همین دلیل، بقیه هزینه‌ها را شیفئت شد برای هزینه‌های کارگاه دکور. هزینه تالسیسات. ■ **یعنی کارگاه دکور قرار است دوباره راه‌اندازی شود؟ همان جای قبلی با جای جدید؟**

قرار بود یک لای برای سالن سایه ساخته شود و بعد در کنارش کارگاه دکور باشد. ممکن است شبیه سابق که کارگاه دکور و آهنگری و خیاطی جدا بود اتفاق نیفتد. اما کارگاهی خواهد بود که تکافوی مشکلات تئاتر شهر را داشته باشد. اما مشکلات این مجموعه هنوز ادامه دارد. الان صندلی‌های سالن‌های چهارگانه اصلاً خوب نیست. اما نمی‌توان همه آنها را عوض کرد. ■ **مشکلی که تئاتر شهر همیشه با آن روبه‌رو بوده است، مشکلاتی است که همیشه در حاشیه آن وجود داشته است. شهرداری ساز خودش را می‌زند. این طرف هم که مشکلات این مجتمع فرهنگی، مذهبی است، در جریان جشنواره آیینی، سنتی دیدیم که تا یک روز مانده به جشنواره هنوز شهرداری برنامه‌هایی را که هیچ ربطی به تئاتر ندارد تعطیل کرده بود. همزمان با جشنواره خود وزارت ارشاد آمد جشنواره فرهنگی هنری یکی از استان‌ها را برگزار کرد. این به شأن تئاتر شهر ضربه می‌زند. بگذریم از مترو که سالن دایم محوطه تئاتر شده است. این اتفاقاتی که می‌رسد ضربه به اجراهای تئاتر شهر زده است. شما نمی‌توانید اجراهای خیابانی ثابت داشته باشید. مدیران قبل از شما که از پس مشکلات بر نیامدند.**

نباید این نکته را فراموش کنیم که محوطه تئاتر شهر متعلق به شهرداری است. ما اگر قرار باشد از همین فضایی که حریم درجه اول تئاتر شهر است استفاده کنیم هم باید از شهرداری مجوز بگیریم. نکته دوم اینکه برخی از اتفاقاتی هم که در اینجا می‌افتد، تئاتری است. اما اساسی‌ترین مسأله این است که باید به تئاتر شهر به عنوان یک مجموعه فرهنگی هنری نگاه کنیم.

■ **اما بعضی از نمایشگاه‌هایی که شهرداری اینجا بر گزار می‌کند، مثل عرضه مستقیم کود و نهال هیچ ربطی به فرهنگ‌هنر ندارد. به قول دکتر عزیزی خوب بود که جشنواره آیینی، سنتی عیدقربان نبود. والا گوسفند زنده هم عرضه می‌شد.**

ما هم مخالف این دست برنامه‌ها هستیم. ■ **اکثر برنامه‌هایی که شهرداری برگزار می‌کند از این جنس برنامه‌هایی بی‌ربط به تئاتر است. صرف اینکه این فضا متعلق به شهرداری است و نباید شأن مهم‌ترین ساختمان تئاتر را زیر سوال ببرد.**
اگر برگزار کنند تئاتر شهر باشد، شما باید به آن ایراد بگیرید ■ **خب این مشکلی است که تئاتر شهر این سال‌ها با آن دست‌وپنجه نرم کرده است.**
ما اگر بتوانیم برای فضاهای تئاتر شهر برنامه‌ریزی کنیم شاید این مسایل کمتر شود اما متوجه نگرانی شما هم هستم که نباید برنامه‌هایی بی‌ربط به تئاتر و فرهنگ بر گزار شود و ما نباید بگذاریم از طرف دستگاه‌هایی مانند شهرداری به این محوطه تحمیل شود. کار خیلی سختی است. از آنجایی که بهره‌بردار آن فضاها نیستیم و باید با مجوز شهرداری باشد این کار خیلی سخت می‌شود. هر چند شهردار جدید منطقه ۱۱ شهردار فرهنگی است و حتی اجازه نصب تلویزیون شهری مختص تئاتر را در نقطه طلایی چهارراه ولیعصر داده است.

■ **پس به نظر شما، هیچ راهی برای مقابله با برون‌رفت از این مشکلاتی که در اطراف تئاتر شهر است، وجود ندارد مگر با برنامه‌ریزی خود تئاتری‌ها؟**

بله. این بهترین راه است که ما خودمان فضا را زودتر از نهادهای دیگر برنامه‌ریزی کنیم. ■ **در گذشته هم مدیران قبل از شما خیلی تلاش کردند که این اتفاق بیفتد. اما انگار اراده‌ای دیگر در جریان بود که این اتفاق نیفتد.**

■ **من این گونه فکر نمی‌کنم الان در دو ماه محرم و صفر که ما برنامه شب‌های واقعه را داریم عملاً فرصتی نیست که برنامه دیگری در اینجا بر گزار شود.**